

Φύλλο 2: Μακέτα σχεδιασμού της ψηφιακής ιστορίας

Τίτλος: *Τα τρία γουρουνάκια*

Μια φορά και έναν καιρό ήταν τρία γουρουνάκια που ζούσαν με την μαμά τους. Όταν μεγάλωσαν τα γουρουνάκια η μαμά τους τους είπε:
- Παιδιά μου μεγαλώσατε πια και ήρθε η ώρα να φύγετε από το σπίτι και να πάτε να βρείτε την τύχη σας. Να θυμάστε μόνο πως σε ό,τι και αν κάνετε να δίνετε τον καλύτερό σας εαυτό και να το κάνετε όσο καλύτερα μπορείτε.
Έτσι τα τρία γουρουνάκια χαιρέτησαν τη μαμά τους και έφυγαν από το σπίτι.

Αποφάσισαν να χτίσουν το καθένα κι από ένα σπιτάκι. Το πρώτο γουρουνάκι έχτισε το σπιτάκι του με άχυρο και το δεύτερο με ξύλα. Το τρίτο γουρουνάκι κουράστηκε βέβαια, περισσότερο, αλλά έχτισε ένα πολύ γερό, ζεστό και άνετο σπιτάκι από πέτρα.
Τα τρία γουρουνάκια, λοιπόν, ζούσαν ευτυχισμένα στα σπιτάκια τους.

Μια μέρα όμως, φάνηκε ο κακός ο λύκος που ήθελε να φάει το πρώτο γουρουνάκι. Του ζήτησε να του ανοίξει την πόρτα να μπει αλλά το γουρουνάκι αρνήθηκε. «Όχι, όχι! Μα το γενάκι μου που 'χω στο σαγονάκι μου, δε μπαίνεις στο σπιτάκι μου», του είπε.
Τότε ο λύκος θύμωσε πολύ και ρούφηξε, φύσηξε κι έριξε το σπιτάκι.
Ευτυχώς το γουρουνάκι πρόλαβε να τρέξει στο σπιτάκι του αδερφού του.

Ο λύκος το κινήγησε κι έφτασε λαχανιασμένος στο δεύτερο σπιτάκι για να φάει αυτή τη φορά και τα δυο γουρουνάκια μαζί.
Όμως αυτά δεν του άνοιξαν την πόρτα και ο λύκος θύμωσε ακόμα πιο πολύ και ρούφηξε, φύσηξε κι έριξε το σπιτάκι.
Τα δυο γουρουνάκια κατατρομαγμένα έτρεξαν στο σπίτι του αδερφού τους φωνάζοντας «Βοήθεια!»

Ο λύκος τα ακολούθησε ως εκεί και φώναξε:
«Γουρουνάκια, γουρουνάκια, ανοίξτε μου, παρακαλώ, στο σπιτάκι σας να μπω» κι ανυπομονούσε να τα φάει.
Όμως το τρίτο γουρουνάκι απάντησε άφοβα: «Όχι, όχι! Μα το γενάκι μου που 'χω στο σαγονάκι μου, δε μπαίνεις στο σπιτάκι μου».

Ο λύκος θυμωμένος καθώς ήταν άρχισε να ρουφά και να φυσά πάλι και πάλι αλλά ούτε μια πέτρα από το σπιτάκι δεν κουνήθηκε.
Τότε σκέφτηκε έναν άλλο τρόπο να μπει μέσα. Έφερε μια πολύ ψηλή σκάλα, σκαρφάλωσε στη σκεπή του πέτρινου σπιτιού και τρύπωσε στην καμινάδα. «Έτσι είναι καλύτερα», σκέφτηκε. «Θα τα φάω και τα τρία μαζί».

Καθώς ο λύκος κατέβαινε από την καμινάδα τα δυο πρώτα γουρουνάκια τρομοκρατημένα έλεγαν:
«Χαθήκαμε! Τι θα κάνουμε τώρα;»
Το τρίτο γουρουνάκι δε μιλούσε. Ετοίμαζε ένα καζάνι σούπα στην φωτιά του τζακιού. Φυσούσε τη φωτιά και άκουγε τη σούπα να βράζει.

Ξαφνικά ο λύκος γλίστρησε και έπεσε μέσα στην καυτή σούπα. Αυτό ήταν και το τέλος του.
Τα γουρουνάκια, από τη χαρά τους που γλύτωσαν από τον κακό λύκο, άρχισαν να χορεύουν κι έζησαν από τότε καλά κι εμείς καλύτερα.